

Politý stůl ubrus se válí po koberci
točí se gramofon a píseň voní sýrem
mluvíme jeden o druhém o vládě o umělcích
jako vodku a pivo mícháme válku s mírem

Mizerná nálada zanechala stopy v blátě
vešel jsi do pokoje pro nezvané hosty
na hlavě čepici vesnický prostovlasý
bez peněz a bosky

Hodil jsi do placu ukradenou třídní knihu
s maturitní fotkou a podpisem – Jé, ahoj študente!
Ubalili jsme si z novin papyrosy smíchu
bylo nám líto jak oba dva stárneme

Ptal jsem se tě co dělá Oněgin
a ty na to co by dělal žije
a já slyšel že si doma na Arbatě pustil plyn
a Puškin z rozmaru a z čisté nostalgie
emigroval do klubu přátel poezie
a ty jsi řekl blbost
a já jsem objevil dva světy

Na půli cesty mezi peklem a nebem
ležel jsi pod stolem mezi střepy skla
paní fantazie ti oplácela rány chlebem
nos vrážela hřeby alkoholu hluboko do těla

Vzbudil ses hlukem popelářů v ulicích
posnídal tiše zbytky včerejšího dne
nesl kus cesty bandasky dělníkům v modrácích
a doufal že ti paní učitelka historie promine

Ráno mě probudilo zahálčivým pocitem
z probdělé noci a zaspáného dne
zíval jsi nede mnou literátským soucitem
ratolest štěstí zvadne a bolest zůstane

Šel jsem kus cesty tajně za tebou
v ruce kus preclíku omočeného do medu
dával sis gulášovku na hradě na recepci
a já za tebou mával nejveseleji jak dovedu

Půjdeme spolu po špičkách světem jako tanečnice
napůl nazdařbůh a napůl popaměti
ztracené rýmy budeme sbírat do krabice
napůl dospělí a napůl jejich vlastní děti

Možná budeme jednou stát proti sobě
já tady a ty tam
budeme zpívat o době a o svobodě
oba dva dohromady a každý sám